

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110220017
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4110220017.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, zastúpeného: Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1. Web Marketing, s.r.o., so sídlom Novomestského 4, Nitra, 2. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko Z. R. XX, žalovaný v 2. rade zastúpený: X.. V. F., advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, o zaplatenie sumy 1.862,56 eura príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16C/9/2012-255 z 10. marca 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade p o t v r d z u j e .

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 2. rade.

odôvodnenie:

1.1. Vo vyššie uvedenej právnej veci sa žalobca domáhal voči žalovaným, aby spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 1.862,56 eura, 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.862,56 eura od 16.07.2009 do zaplatenia a trovy konania. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo 6. decembra 2012 č.k. 16C/9/2012-111, ktorým žalovaným v 1. a 2 rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.862,56 eura a 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1.862,56 eura od 16.07.2009 do zaplatenia, trovy konania, pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh vo výške 111,50 eura a z trov právneho zastúpenia vo výške 318,74 eura na účet právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný v 2. rade napadol predmetné rozhodnutie odvolaním.

1.2. Krajský súd v Nitre uznesením z 11. septembra 2013 č.k. 25Co/75/2013-141 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol po nedostatočne vykonanom dokazovaní a odôvodnenie rozsudku nezodpovedá postulátom ustanoveným v § 157 ods. 2 OSP. Uzavrel, že súd prvej inštancie v ďalšom konaní vykoná opätovný podrobný výsluch účastníkov, vykoná dôkazy listinami, okrem iných, získaných z registra kancelárie (§ 25 zák. č. 381/2001 Z.z.) o poistení zodpovednosti motorového vozidla EČ NR 320 EB na rok 2008 od Generali Slovensko poisťovňa, a.s., ako od subjektu, s ktorým sa Česká poisťovňa Slovensko od 01.10.2008 spojila (vid' obchodný register), o existencii PZP tohto auta na rok 2008, poisťným spisom, správou od Dopravného inšpektorátu polície o evidencii tohto motorového vozidla v roku nehody (2008). Až po vykonaní dokazovania zákonným spôsobom a jeho vyhodnotení rozhodne na základe takto zisteného skutkového stavu. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP). Odvolací súd ďalej upozornil súd prvej inštancie na judikatúru Najvyššieho súdu SR k tejto problematike, napr. uznesenie NS SR sp.zn. 4 Cdo 284/2010, uverejnené pod č. 34/2013 Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, a uznesenie NS SR sp.zn. 4 Cdo 134/2009 z 31. 08. 2010.

2. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že žalovaní v I. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.862,56 eura a 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.862,56 eura od 16.07.2009 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 24 ods. 2, 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu mal preukázané, že v čase nehody 09.09.2008 nebolo na motorové vozidlo VOLKSWAGEN GOLF EČV: K. XXXA. uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Prevádzkovateľom a držiteľom predmetného vozidla v čase dopravnej nehody bol žalovaný v I. rade, žalovaný v 2. rade dopravnú nehodu spôsobil ako vodič. Konštatoval, že žalovaný v 1. rade ako vlastník motorového vozidla bez poistenia zodpovednosti zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla. Keďže žalobca plnil poškodenému, má nárok požadovať náhradu toho, čo plnil (§ 24 ods. 2 písm. e) a § 24a ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z.). Zároveň za škodu zodpovedá i žalovaný v 2. rade, ktorý škodu spôsobil ako vodič prevádzkou motorového vozidla, keďže porušil pravidlá cestnej premávky a v súvislosti so svojim protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného. Žalovaný v 2. rade (§ 24 ods.7 prvá veta v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.) bol povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a presvedčiť sa, či vozidlo je poistené a preto nesie zodpovednosť s poukazom na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie NS SR 4Cdo 134/2009 a 4 Cdo 284/2010). Mal za to, že skutočnosť, že v likvidačnom spise sa nachádzala zelená karta, nepreukazuje uzatvorenie riadnej poistnej zmluvy. Ku kópii zelenej karty sa Generali Poist'ovňa a.s. vyjadrila, že v ich prevádzkovom informačnom systéme na motorové vozidlo A.: K. XXXA. neevidujú žiadnu poistnú zmluvu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto nebola preukázaná existencia povinného zmluvného poistenia tohto auta na rok 2008. Žalovaný v 2. rade si nepreveroval, či motorové vozidlo je poistené, keďže v dokladoch, ktoré prevzal sa nachádzala aj zelená karta. Na druhej strane dopravnú nehodu zaviniť porušením svojej právnej povinnosti, preto v prípade poistného plnenia by bolo možné škodu od neho vymáhať. Mal za to, že žalovaní v I. a v 2. rade zodpovedajú za škodu, ktorá bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla spoločne a nerozdielne s poukazom na ustanovenie § 438 Občianskeho zákonníka. Zároveň priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Zb. a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, odo dňa kedy sa žalovaní v I. a v 2. rade dostali do omeškania od 16.07.2009, nakoľko boli vyzvaní na zaplatenie žalovanej sumy dňa 15.06.2009 s tým, že žalovanú sumu mali uhradiť do 15.07.2009. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 OSP tak, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Žalovaný v 2. rade podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby ho zmenil tak, že žalobu voči nemu zamietne. Dôvodil, že tým, že mu bola predložená zelená karta, z ktorej sa presvedčil, že je platná, vynaložil potrebnú mieru starostlivosti, ktorá sa od neho vyžadovala v súvislosti so vzťahom jeho, ako spotrebiteľa, a žalovaného v 1. rade, ako poskytovateľa služieb prenájmu automobilov. Pokiaľ by sa od neho vyžadovala povinnosť skúmať, či je vozidlo poistené kontaktovaním konkrétnej poisťovne, dochádzalo by k porušeniu ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie neuviedol akú konkrétnu povinnosť porušil pri spôsobení nehody, čo je podstatné pre následné posudzovanie zodpovednostných vzťahov. Jedinou právnou povinnosťou, ktorej porušenie prichádza do úvahy, je porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona týkajúceho sa cestnej premávky. Ak porušením predpisov o cestnej premávke došlo k vzniku škody u poškodeného, jedine voči osobe poškodeného by mohol byť považovaný za zodpovednostný subjekt. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 134/2009 a tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je s ním v rozpore. Najvyšší súd SR uzavrel, že vodič je povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a takýmto spôsobom sa presvedčiť, či je vozidlo poistené. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie dôvodí, že je potrebné kumulatívne splniť podmienku mať pri sebe potvrdenie o poistení a zároveň sa presvedčiť, či je vozidlo poistené. Vychádzajúc uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 134/2009 mal za to, že voči nemu nie je možné vyvodzovať právo postihu žalobcu, nakoľko sa riadne presvedčil a mal vedomosť o tom, že vozidlo bolo poistené. Tvrdil, že v napadnutom rozsudku súd nerozlišuje nárok na náhradu škody a tzv. postih (regres). Nárok poisťovne proti poistenému na náhradu čiastok, ktoré zaplatila poškodenému z titulu poistenia, nie je nárokom na náhradu škody, ale ide o zvláštny postihový nárok. Jeho vznik je viazaný na okamih, kedy bolo plnenie z garančného

fondy skutočne poskytnuté, a nie na okamih škodovej udalosti. Tento právny názor vyslovil odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí tým, že upozornil súd prvej inštancie na judikatúru NS SR k tejto problematike. Keďže súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nevysporiadal, konal v rozpore s ustanovením § 226 OSP, preto jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Poukázal na nález Ústavného súdu sp.zn. I ÚS 226/03. Uzavrel, že nárok žalobcu je potrebné považovať za postihový nárok podľa zákona č. 381/2001 Z.z. Tvrdil, že bolo povinnosťou výlučne žalovaného v 1. rade, ako vlastníka motorového vozidla, uzavrieť zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Potom len v príčinnej súvislosti s týmto porušením povinnosti, došlo k povinnosti žalobcu poskytnúť plnenie za žalovaného v 1. rade, ako osoby bez poistenia v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Preto len žalovaný v 1. rade je jediným subjektom, voči ktorému si môže žalobca uplatňovať nárok, ktorý je predmetom tohto konania, v zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 zákona o PZP. Osoba žalovaného v 2. rade nie je v konaní pasívne vecne legitimovanou osobou.

4. Žalobca a žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho aj správny právny záver, preto rozsudok v napadnutej časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolanie podal len žalovaný v 2. rade. Hoci žalovaní vystupovali na žalovanej strane a boli zaviazaní k plneniu spoločne a nerozdielne, v spore majú postavenie samostatných spoločníkov podľa § 76 CSP. Preto odvolanie podané žalovaným v 2. rade nemá účinky pre žalovaného v 1. rade a rozsudok je vo vzťahu k nemu právoplatný.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Predmetom konania v danej veci je nárok žalobcu na náhradu plnenia podľa § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., uplatnený proti žalovanému v 1. rade z dôvodu zodpovednosti za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka a proti žalovanému v 2. rade titulom zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 09.09.2008 v Grécku spôsobil žalovaný v 2. rade ako vodič osobného motorového vozidla značky VOLKSWAGEN EČ K dopravnú nehodu. Vlastníkom vozidla v čase dopravnej nehody bol žalovaný v 1. rade. Pri nehode došlo k poškodeniu motorového vozidla A. ktorého vlastníkom bol H. Šetrením bolo zistené, že v čase dopravnej nehody nebolo na vozidlo značky VOLKSWAGEN EČ K uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca vyplatil poškodenému sumu 2.133,04

eura, z toho sumu 1.803,03 eura titulom škody na motorovom vozidle. Žalobca vyzval žalovaných v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 1.803,03 eura.

12. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

13. Podľa § 24 ods. 7 prvá veta zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

14. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie správne posúdil uplatnený nárok podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b) a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Správne postupoval, keď podľa v rozsudku citovaných ustanovení dospel k záveru, že za škodu zodpovedajú obaja žalovaní, a to žalovaný v 1. rade podľa § 427 ods. 1 a žalovaný v 2. rade podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného záveru potom vyvodil, že žalobca má právo postihu voči obom subjektom zodpovedným za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode, teda ako voči žalovanému v 1. rade, tak i voči žalovanému v 2. rade. Odvolací súd sa s rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade, v plnom rozsahu stotožnil, a preto ho, ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa tiež stotožnil s odôvodnením rozsudku, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať, a na tieto dôvody a zákonné ustanovenia ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 190/2014 z 24.06.2015, z ktorého cituje: „Ustanovenie ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené).“ S poukazom na citované rozhodnutie je zrejmé, že súd prvej inštancie sa v danej veci správne zaoberal otázkou zodpovednosti žalovaného v 2. rade za spôsobenú škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Správne dospel k záveru, že žalovaný v 2. rade za uvedenú škodu zodpovedá a je voči nemu daný postihový nárok žalobcu, ktorý súvisí s nespĺnením povinnosti presvedčiť sa, či je vozidlo poistené.

18.1. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal námietkami žalovaného v 2. rade uvedených v odvolaní.

18.2. Základnou námietkou žalovaného v 2. rade bolo tvrdenie, že mu bola predložená platná zelená karta, čím vynaložil potrebnú mieru starostlivosti, ktorá sa od neho vyžadovala v súvislosti s jeho vzťahom, ako spotrebiteľa, a vzťahom žalovaného v 1. rade, ako poskytovateľa služieb prenájmu automobilov. Pokiaľ by sa od neho vyžadovala povinnosť skúmať, či je vozidlo poistené kontaktovaním konkrétnej poisťovne, dochádzalo by k porušeniu ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožnil. Bez ohľadu na prípadný spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu žalovaných, nie je možné vodiča motorového vozidla oslobodiť od povinnosti presvedčiť sa, či vozidlo, ktoré vedie, je poistené. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého zelená karta nepreukazuje skutočnosť, že vozidlo je poistené.

18.3. K tvrdeniu, že súd prvej inštancie neuviedol akú konkrétnu povinnosť porušil pri spôsobe nehody, a ak je to porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o cestnej premávke, jedine voči osobe poškodeného by mohol byť považovaný za zodpovednostný subjekt, odvolací súd opätovne poukazuje

na uznesenie Najvyššieho súdu SR, citované v bode 17. Z neho totiž jednoznačne vyplýva, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila, teda ja proti vodičovi. Rovnako odvolací súd posudzuje tvrdenie, že v napadnutom rozsudku súd nerozlišuje nárok na náhradu škody a tzv. postih (regres).

18.4. Pokiaľ žalovaný v 2. rade v odvolaní dôvodí rozporom napadnutého rozsudku s uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 134/2009, odvolací súd sa touto námietkou nestotožňuje. Vodič pri jazde motorovým vozidlom je vždy povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti, v zahraničí zelenú kartu. Splnenie tejto povinnosti kontroluje polícia. Z hľadiska postihového nároku je však podstatná povinnosť vodiča presvedčiť sa, či je vozidlo poistené.

18.5. Ani odvolaciu námietku týkajúcu sa odklonu od právneho názoru odvolacieho súdu v predchádzajúcom rozhodnutí, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Nitre z 11.09.2013 č.k. 25Co/75/2013-141. Dôvodom pre zrušenie bolo nedostatočne vykonané dokazovanie a skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku nezodpovedá postulátom ustanoveným v § 157 ods. 2 OSP. Súd prvej inštancie bol usmernený, aké dokazovanie má ďalšom konaní vykonať pre zistenie skutkového stavu veci. Odvolací súd upozornil súd prvej inštancie na judikatúru Najvyššieho súdu SR k tejto problematike a príkladom uviedol uznesenie NS SR sp.zn. 4 Cdo 284/2010, uverejnené pod č. 34/2013 Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, a uznesenie NS SR sp.zn. 4 Cdo 134/2009 z 31. 08. 2010. Záver uznesenia NS SR sp.zn. 4 Cdo 284/2010 žiadnym spôsobom neodporuje záveru súdu prvej inštancie. K tomu odvolací súd opätovne poukazuje na dôvody uvedené v bode 17. a 18.3., v ktorých je totožne konštatované, že právo na postih má žalobca proti každému, kto za škodu zodpovedá. Teda základom je vyhodnotiť, či je daná zodpovednosť subjektu, ak áno, potom je dané aj právo postihu. V danej veci nebola sporná skutočnosť, že žalovaný v 2. rade zavinil dopravnú nehodu, ktorou bola spôsobená škoda. Uvedenú skutočnosť nepopieral a vyplývala z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie. Preto ak žalobca spôsobenú škodu zaplatil, má aj voči žalovanému v 2. rade postihové právo. Z uvedeného dôvodu nie je dôvodná ani námietka, podľa ktorej žalovaný v 2. rade nie je v konaní pasívne vecne legitimovanou osobou.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa žalovaného v 2. rade, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v 2. rade z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).